

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/289/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200689
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813200689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu Z. C., bytom Y. nad A. č. XX, právne zastúpený Advokátska kancelária - JUDr. Stanislav Kaščák s. r. o., ul. 1.mája 1246, Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034 proti žalovanej M. L., bytom Y. XXX, t. č. O. XXXX, E. X, B. Z., zastúpená JUDr. T. Z., splnomocnenou zástupkyňou, bytom. ul. D. XX, D., o zaplatenie 522,52 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 9C/135/2013-78 zo dňa 11. 09. 2014 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 42,90 Eur na účet JUDr. Stanislava Kaščáka v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 522,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08. 11. 2013 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, výpoveď svedkyne T. L., ďalej citoval ust. § 35 ods. 1, 2, § 657, § 563 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vrátenia požičaných peňazí voči žalovanej. Súd zistil, že hodnota sumy 431,81 GBP je hodnota 531,94 Eur. Z dôvodu, že žalobca sa domáhal iba sumy 522,52 Eur, súd bol viazaný jeho žalobou, a preto uplatnený nárok považoval za dôvodný. Súd uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobca vykonal v prospech žalovanej 5 hotovostných platieb v rámci spoločnosti WESTERN UNION, a to dňa 27. 03. 2012 zaslal žalovanej 70 GBP s poplatkom za službu 13,82 GBP, dňa 27. 04. 2012 zaslal žalovanej sumu 110 GBP s poplatkom za službu 9,90 GBP, dňa 15. 05. 2012 zaslal žalovanej sumu 60 GBP s poplatkom za službu 6,90 GBP, dňa 29. 05. 2012 zaslal žalovanej sumu 97,41 GBP s poplatkom za službu 6,90 GBP a dňa 29. 06. 2012 zaslal žalovanej sumu 60 GBP s poplatkom za službu 6,90 GBP. Všetky platby boli realizované od odosielateľa: Z. C., XX W. W. Y Q. Y. (NA) v prospech príjemcu: M. L., W. Z.. Celkom teda na istine v prospech žalovanej žalobca zaplatil 387,41 GBP a na poplatkoch 44,40 GBP, spolu 431,81 GBP. Súd poukázal na výmenný kurz 1 Eur = GBP 0,8359, ktorý evidovala Európska centrálna banka, z ktorej pri stanovení prepočtu ekvivalentu na eura vychádzal. Súd považoval tvrdenie žalobcu o poskytnutí finančných prostriedkov žalovanej za preukázané s tým, že uviedol, že z e-mailovej komunikácie vyplynulo, že žalovaná ubezpečovala žalobcu, že mu peniaze vráti. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa považoval uplatnený nárok vo výške

522,53 Eur za dôvodný, a preto mu vyhovel spolu s uplatneným príslušenstvom pohľadávky s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka spojený s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, vo výške 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 08. 11. 2013 až do zaplatenia.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku z titulu poplatkov, ktoré žalobca zaplatil spoločnosti WESTERN UNION pri vykonávaní 5 prevodov hotovosti pre žalovanú, súd s poukazom na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka uviedol, že žalobca vykonal prevod požičaných súm vždy s príslušným poplatkom, za ktorú peňažnú službu zaplatil v prospech spoločnosti WESTERN UNION náklady, avšak tieto náklady uplatnil v žalobe ako príslušenstvo požičanej sumy, a preto súd zaviazal žalovanú aj k zaplateniu týchto poplatkov spolu v sume 44,40 GBP, ktorá suma je zahrnutá k ekvivalente sumy 431,81 GBP. Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania od 31. 08. 2012 do zaplatenia súd uviedol, že žalobca mal žalovanú vyzvať na zaplatenie dlžnej sumy písomnou výzvou zo dňa 14. 09. 2012. V konaní nebolo preukázané kedy a či vôbec bola táto písomná výzva žalovanej doručená, pričom z vykonaného dokazovania vyplynul záver, že žiadnu výzvu žalovaná neprevzala. Žalobca doklad o prevzatí výzvy súdu nepredložil, a preto súd priznal úroky z omeškania až od 08. 11. 2013, v prevyšujúcej časti uplatnené úroky z omeškania od 31. 12. 2012 zamietol ako nedôvodné. Žalovaná prevzala žalobu s výzvou na vyjadrenie súdnou zásielkou zo dňa 07. 11. 2013, v deň nasledujúci sa žalovaná dostala najneskôr do omeškania so zaplatením žalobou uplatneného nároku.

K výroku o trovách konania súd poukázal na ust. § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých rozhodne samostatným uznesením.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná. Namietala vyhovujúci výrok a výrok o trovách konania. Poukázala na to, že žalobca poskytol finančné prostriedky svojvoľne, pričom jej zaslal aj tri balíky s rôznymi vecami, ktoré ona od neho nepožadovala, a preto mu mala byť podľa neho dlžná peniaze. Poukázala na e-mailovú komunikáciu, z ktorej vyplýva, že mal sa medzi nimi vytvárať partnerský vzťah a že nikto žalobcu, aby posielal peniaze, ani k balíkom nenútil. Z tohto dôvodu namietala nesprávne zistený skutkový stav, ako aj nesprávne právne posúdenie. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že namietané nesprávne právne posúdenie, ani namietané nesprávne vyhodnotenie zistených skutkových okolností nebolo dôvodné. Napadnutý rozsudok považoval za správny, a preto ho navrhol potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj na internetovej stránke, § 214 ods. 2 v spojení s ust. § 153 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalovanej uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia neboli dôvodné. Súd vyhodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo, v ich vzájomnej súvislosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj správne právnemu posúdeniu. Hodnotenie dôkazov je

vždy vecou súdu, nie účastníkov. Nie je porušením práva účastníka na súdnu ochranu, ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, iné hodnotenie dôkazov ako podľa názoru účastníka, ktorý dôkaz navrhol vykonať alebo predložil. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania ním tvrdených skutočností. V danom prípade súd prvého stupňa správne uzavrel, že žalobca preukázal ním tvrdené skutočnosti o poskytnutí finančných prostriedkov žalovanej, ktoré žalovaná nevrátila, a preto jeho nárok bol dôvodný. Nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa podrobiť, posudzovať obsah celej e-mailovej komunikácie. Rozhodné bolo posúdenie komunikácie týkajúce sa poskytnutých finančných prostriedkov a záväzku žalovanej, že finančné prostriedky určite vráti.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovanej proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení so zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní, ktorému odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby á 34,86 Eur - vyjadrenie k odvolaniu (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby v znení neskorších predpisov, ďalej len citovanej vyhlášky). Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov právneho zastúpenia bola priznaná náhrada vo výške 42,90 Eur, k zaplateniu ktorej odvolací súd zaviazal žalovanú, ktorá v odvolacom konaní úspešná nebola. Povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.